

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Józef Szewczyk

w sprawie skargi **J. J.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...]

w sprawie o sygn. akt II AKa [...],

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 9 października 2013 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. zwolnić wnioskodawcę z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi;**
- 2. skargę oddalić.**

UZASADNIENIE

Skarga nie jest zasadna.

Od momentu wpłynięcia wniosku o sporządzenie i doręczenia uzasadnienia do jego wysłania minął niespełna miesiąc, a zatem choć okres ten przekraczał 14-dniowy termin na sporządzenie uzasadnienia (brak jest informacji o tym, kiedy sędzia sprawozdawca sporządził uzasadnienie), to uwzględniając jeszcze potrzebę dokonania czynności administracyjno-technicznych związanych z wpłynięciem wniosku o uzasadnienie i jego przekazania sędziemu-sprawozdawcy oraz konieczność zebrania podpisów pod uzasadnieniem, a następnie czynności związane z wysłaniem uzasadnienia, nie sposób doszukać się w postępowaniu

Sądu Apelacyjnego zwłoki, która uzasadniałaby stwierdzenie przewlekłości postępowania. Ponadto w orzecznictwie trafnie zaakcentowano, że „o przewlekłości postępowania decyduje czas trwania całości postępowania, a nie terminowość podejmowania przez sąd poszczególnych czynności, w szczególności jeżeli nie wpływają one na wydłużenie postępowania” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2010 r., III SPP 22/10, LEX nr 694241).

Inaczej mówiąc, sama w sobie okoliczność, że sporządzenie uzasadnienia orzeczenia nastąpiło z przekroczeniem terminu zawitego (tu zresztą nieznacznym) nie oznacza jeszcze, że całościowo rzecz oceniając postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w [...] w tej sprawie toczyło się przewlekłe.

Zauważyć też należy, że w dacie złożenia skargi (8 lipca 2013 r.) wnioskodawcy awizowano już (o czym zapewne on nie wiedział) przesyłkę zawierającą odpis wyroku z dnia 28 maja 2013 r. wraz z uzasadnieniem.

W tych warunkach skargę należało oddalić, po uznaniu za uzasadnione zwolnienie wnioskodawcy od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi.